R 3225 (page 221)

கர்த்தர் இருதயத்தைப் பார்க்கிறார்

THE LORD LOOKETH ON THE HEART.

1 சாமுயேல் 16:4,13
“மனுஷன் முகத்தைப் பார்ப்பான்; கர்த்தரோ இருதயத்தைப் பார்க்கிறார்.”

கீழ்ப்படியாமையினால் சவுல் தேவனால் ஒதுக்கி தள்ளப்படுதல் என்பது அவர் ராஜ்ய பாரத்திலிருந்து தள்ளப்படுவது மாத்திரமல்ல, அவருக்கு பிறகு அவரது குடும்படுத்தார், அவரது மகங்கள் யாரும் ராஜ்ய பாரத்திற்கு வரமாட்டார்கள் ஏன்று பொருள்படுகிறது. சிங்காசனத்தில் தேவனுடைய பிரதிநிதியாகவும், இஸ்ரயேலின் ராஜாவாகவும் வேறொரு குடும்பத்திலிருந்து தேவன் வேறொரு மனிதனை தெரிந்தெடுத்ததையும் இது ஆர்த்தப்படுத்துகிறது. சாமுயேலால் மறைமுகமாக குறிப்பிடப்பட்ட தாவீதுதான் தேவனுடைய தெரிந்தெடுத்தலாக இருந்தார். சாமுயேல் கூறியதாவது; “கர்த்தா தம்முடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனுஷனைத் தமக்குத்தேடி, அவனைக் கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்கள் மேல் தலைவனாயிருக்கக் கட்டளையிட்டார்; கர்த்தர் உமக்கு (சவுல்) விதித்த கட்டளையை நீர் கைக்கொள்ளவில்லையே.” (1சாமுயேல் 13:14) இந்த பாடத்தின் காலத்தில் தாவீதுக்கு ஏறக்குறைய இருபது வயது இருக்கும். அதன் காரணமாக, இப்பொழுது குறிப்பிடப்பட்ட தீர்க்க தரிசியின் வார்த்தை தாவீது பிறந்த சமயத்தில் கூறப்பட்டிருக்க வேண்டும். தமது ஊழியத்திற்கு விசேஷித்த விதமாக பயன்படுத்துகிறவர்களின் ஆரம்ப காலத்தைப்பற்றிய தேவனுடைய முன்னறிவையும், திட்டத்தைப்பற்றிய மற்றொரு விளக்கத்தையும் நாம் இப்படியாக பெற்றிருக்கின்றோம். இதே போல் யாக்கோபின் தெரிந்தெடுத்தல் அவரது பிறப்பிற்கு முன்னமேயே அறிவிக்கப்பட்டது. அதேபோல பவுல் அப்போஸ்தலர் கூட அவர் தன் தாயின் கர்ப்பத்திலிருக்கும்போதே தெரிந்து கொள்ளப்பட்டதாக நமக்கு கூறுகிறார். இந்த தெய்வீக தெரிந்து கொள்ளுதலைப் பொருத்தவரை, தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட இவர்கள் எல்லாரும் நித்திய ஜீவனுக்காக அல்ல, ஆனால் விசேஷித்த ஊழியத்திற்காக தெரிந்து கொள்ளப்பட்டார்கள் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதைக்குறித்த தப்பறையான ஏண்ணத்தை நம்மைவிட்டு நீக்க வேண்டும். ஒரு மனிதனின் பிறப்பிற்கு முன்னமேயே அவனது இயற்கையான விருப்பத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய, தந்தை வழியான மற்றும் தாய் வழியான செல்வாக்கிற்கான சாத்தியக்கூறுக்கான ஒரு ஏண்ணத்தை இது நமக்கு கொடுக்கிறது. அவனுக்கு ஒரு அனுகூலமான பேறு அளிக்கப்பட்டாலும், அவனுக்கென்று ஒரு சித்தம் இருக்கிறது. இந்த சித்தம் அவனோடு கூட இருந்து, தேவனுடைய வழிகளில் நடப்பதா அல்லது வேண்டாமா, இந்த அளவுக்கு அவன் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவனாக இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கிற உரிமையை பெற்றிருப்பான், தேவனை ஆவியோடும் உண்மையோடும் (விருப்பத்துடனும் மனப்பூர்வமாகவும்) தொழுதுகொள்ள அந்த சித்தத்தில் பலவந்தம் ஏதும் இல்லை.

R3226 : page 221

நற்குண சாலியான ரூத், தாவீதின் பாட்டியாவாள், இவள் வயல்களில் கதிர்பொறுக்குபவள். இதில் தாவீதும் பழக்கமானவராக இருந்தார். அவரது பாட்டனாகிய போவாசின் சரித்திரத்தைக் குறித்து ரூத் என்ற புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவனது தந்தை ஊசாய் அவனது பாட்டனைப் போலவே பெத்லகேம் பட்டணத்தின் மூப்பர்களில் ஒருவனாகவும் கனம் பொருந்தினவனாகவும் மதிப்பிற்குரியவனாகவும் இருந்தான். அவனது தாயைக்குறித்து “தேவனடியாள்” என்று இரண்டு தடவை குறிப்பிடப்பட்டதை தவிர வேறு எதுவும் நமக்கு தெரியாது.

சவுல் பெரிய காரியங்களை செய்வான் என்றும், அவன் மூலமாய் இஸ்ரேல் செழுமையடையும் என்றும் எதிர்பார்த்திருந்த சாமுயேல் துக்கித்து, ஜெபித்தான். அவன் புறக்கணித்து தள்ளப்பட வேண்டியவனாக இருந்ததால். ஏமாற்றம் அடைந்திருந்தான். ஒரு புதிய ராஜாவை நிலை நிறுத்துவதற்கு ஒரு உள்நாட்டு போர் என்ற ஒரு கெட்ட அறிகுறி தீர்க்கதரிசியின் மனதை குழப்பிக் கொண்டிருந்தது. தேவனுடைய ஏற்பாடுகளுக்கு கீழ்ப்படிவதில் ஒரு பெரும் அடக்கத்தை கடைப்பிடித்ததின் மூலம் ஏடுத்துக்கொண்ட செங்கோலை அமைதியாக சவுல் அர்ப்பணித்து விடமாட்டான் என்று சாமுயேல் அறிந்திருந்தான். அவரது மனக்கண் ஒரு உள்நாட்டு சச்சரவு ஏற்பட்டு நாட்டை பிளவுபடுத்தி பெரிய ஆபத்தை உண்டாக்கும் என்று கண்டது, சர்வ வல்லவருடைய வல்லமையிலும் ஞானத்திலும் இவர் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருக்கக் கூடும். தற்காலத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைகளை தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறதைப் போலவே அவரது வருத்தம் இருந்தது. தேவன் தம்முடைய காரியங்களை நிர்வகிப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவர் என்று நம்பிக்கை வைப்பதே இந்த பாடத்தின் மூலம் நமது இருதயத்திற்கு கிடைக்கும் பாடமாகும். மேலும் அவரை கண்டுபிடிக்க முடியாமல் இருக்கும்போது, நாம் அவரை நம்புவோம். அவரது வழிகாட்டுதலுக்கு கீழ்ப்படிவோம், தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு சகலமும்

R3226 : page 222

நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறது என்பதை அறிந்து அவரது திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது, நாம் வருத்தப்படாமல் களி கூருவோம். தேவனுக்கு இசைந்து இருக்கிறவர்களுக்கு நடக்கிறவை எல்லாம் ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறது. தற்கால ஆசீர்வாதமாக அல்ல, எதிர்கால ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறது.

தாவீதை அபிஷேகம் பண்ண சாமுயேல் அனுப்பப்பட்டபோது, அவரது குணலட்சணத்தில் எங்கும் காணமுடியாத ஒரு வல்லமையை காண்பித்தார். தனது ஜீவனுக்கு ஆபத்து என்று தெரிந்தும் தேவனுடைய உத்தரவை நிறைவேற்ற சாமுயேல் தயங்கவில்லை. ராஜ்யபாரத்திற்கு அடுத்த ராஜாவை அபிஷேகம் பண்ணினால் சவுல் தன்னை கொன்றுவிடுவான் என்பதை சாமுயேல் தெளிவாக அறிந்திருந்தார். இந்த காரியத்தை உடனே அறிவிக்க வேண்டும் என்பது தமது நோக்கமல்ல என்பதை தேவன் சாமுயேலுக்கு தெளிவாக அறிவித்திருந்தார். பெத்லகேமுக்கு சென்று ஒரு பலியை செலுத்தி, சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி தற்செயலாக, குறித்த காலத்தில் அறியச் செய்து சிங்காசனத்திற்கு உயர்த்தப்போகிறவனை அபிஷேகம் பண்ணும்படி சாமுயேலுக்கு கட்டளை கொடுத்தார். தாவீதின் தகப்பனும் சகோதரர்களும் புரிந்து கொள்ளாதபடியும், ஒரு வேளை அந்த அபிஷேகம் ஒரு விசேஷித்த ஆசீர்வாதம் என்றோ, அல்லது தீர்க்கதரிசிகளின் பள்ளியில் அங்கத்தினரில் ஒருவராக ஆக்குவதற்காகவோ அல்லது இதே போல வேறு எதற்காகவோ என்று எண்ணும்படியாக ஒரு ஆரம்ப வேலையை சாமுயேல் செய்ய வேண்டியிருந்தது. எனினும் சாமுயேல் சவுலை ராஜாவாக ரகசியமாக அபிஷேகம் பண்ணினபோது தனிப்பட்ட முறையில் சாமுயேலுக்கு அறிவித்தது போல, தாலீதுக்கும் ஒருவேளை அபிஷேகத்தின் பொருளை அறிவித்திருப்பார்.

சாமுயேல் பெத்லகேமை அடைந்தபொழுது, இந்த பாடம் முக்கியமான இடத்தை பிடித்துக்கொள்கிறது. பெத்லகேமின் மூப்பர்கள் சாமுயேலை பார்த்தவுடனேயே, தாங்களோ அல்லது தங்களது ஊர்க்காரர்களோ பாவம் செய்திருப்பதினால், தேவன் அவர்களை நிந்தித்து தண்டிக்கும்படி சாமுயேலை அனுப்பியிருப்பார் என்று நினைத்து பயந்தார்கள். ஆகையால் அவர்களது கேள்வி, அவரது வருகை சமாதானமா என்பதாகும். அதாவது அவரது பிரசன்னம் ஆசீர்வாதத்திற்காகவா அல்லது தண்டிக்கிறதற்காகவா என்று கேட்டார்கள். அவரது பிரசன்னம் சமாதானந்தான், அங்கே தேவனுக்கு பலியிட வந்தேன் என்ற பதிலை கேட்ட பொழுது அவர்களது பயம் நீங்கிற்று. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னே ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை பெலிஸ்தர்கள் பிடித்து வைத்திருந்தார்கள்; ஆதனால் ஆசரிப்புக் கூடார ஊழியங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது; அது இன்னும் திரும்ப ஸ்தாபிக்கபடாதிருந்தது. இதற்காகவே இந்த பலி தேவனால் விசேஷித்தவிதமாக நியமிக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசியினால் செலுத்தப்பட்டது. இந்த பலியின் ஆசீர்வாதத்தில் பங்கு பெற

வேண்டும் என்றால் பெத்லகேமின் ஜனங்கள் தங்களை பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது ஜலத்தினால் ஸ்நானம் பண்ணி, சுத்தமான ஆடைகளை அணிந்து, இருதயத்தில் தேவனிடத்தில் நெருங்க வேண்டும். எனவே அவர்கள், நீதிமானாக்கப்படுதலையும், பரிசுத்தப்படுதலையும் அனுபவிக்கிற சுவிசேஷயுக சபையை நிழலாக குறிப்பிடுகிறார்கள். ஈசாயின் குடும்பத்தை மேற்பார்வையிட்டு. வெளியரங்கமாக தெரியாமல், தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட மனிதனை கண்டுபிடித்து, அவனை தயார்படுத்த அவனை அபிஷேகம் பண்ணி, தெய்வீக ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கும் வேலையில் சாமுயேல் ஈடுபடுவதாக காணப்படுகிறார். ஈசாய் தன்னுடைய குமாரர்களை அவர்களது பிறப்பின்படி முதலாவது தனது மூத்தமகனை தீர்க்கதரிசிக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான். சாமுயேல் அவனது நல்ல தோற்றத்தைப் பார்த்தவுடனே, இவன்தான் தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனோ என்று இயல்பாக யூகித்தார். ஆனால் தேவனிடம் கேட்டபோது, இந்த பாடத்தின் தலைப்பு வசனமே பதிலாகக் கிடைத்தது. தோற்றம், வயது, திறமை முதலானவைகளை மனித நோக்கில் பார்க்கும் போது ஈசாயின் குடும்பத்தில் எலியாப்பே அந்த தேசத்தின் ராஜாவாக இருப்பதற்கு தகுதியுள்ளவனாக இருந்தான். ஆனால் தேவனுடைய பார்வையில் அப்படியில்லை. தேவனோ இருதயத்தைப் பார்த்தார். தமது இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனுஷனாக, தாவீதை முன்னமேயே தேர்வு செய்திருந்தார். ஆனால் ஈசாய், தாவீது மிகவும் சிறியவன் என்று நினைத்து அவனுக்கு ஆள் அனுப்பி அவனை விருந்தில் கலந்துகொள்ள செய்யவில்லை. ஈசாய் தன் குமாரர்களை ஒருவர் பின் ஒருவராக சாமுயேலுக்கு முன்பாக கடந்து போகப் பண்ணினான். ஆனால் தேவன் அவர்களில் யாரையும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்று பரிசுத்த ஆவி தெரிவித்தது. "உன் பிள்ளைகள் இவ்வளவுதானா" என்று சாமுயேல் கேட்டதற்கு, ஊசாய் உடனே, "இன்னும் எல்லாருக்கும் இளையவன் இருக்கிறான்; அவன் வயல்களில் ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்" என்று பதில் கூறினான்.

சுவிசேஷ யுகத்தின் பரம அழைப்புக்கு சம்பந்தமாக நமது தலைப்பு வசனம் எல்லாருடைய கவனத்தையும் ஈர்க்கிறது. ஒவ்வொரு வருட அனுபவமும் அதன் பொதுவான பொருத்தத்தைக் காண்பிக்கிறது. நாமும் கூட தேவனுடைய தூதர்களாக, சந்தோஷத்தின் எண்ணெயாகிய பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுவதற்கு நாடுகிறோம். இதன் மூலம், தற்கால ராஜ்யங்களை நீக்குகிற, தேவன் ஸ்தாபிக்கப்போகிற ராஜ்யத்தில் ராஜாக்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும் இருப்போம். சாமுயேலைப்போல நாமும் கூட தற்கால ஸ்தாபனத்திற்கு பின்வருபவர்களை அபிஷேகம் பண்ணுவதற்கு நாம் பயப்படுகிறோம். தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை முத்திரை போடுகிற வேலை இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், இது உலகம் புரிந்து கொள்ள முடியாதபடி இரகசிய வேலையாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் உணரவில்லையா? உண்மையிலேயே பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுவதை, முத்திரை போடும் இந்த காரியத்தை, பரிசுத்த ஆவியை பெற்றவர்களும், தாவீது வகுப்பாரையும் தவிர வேறு யாரும் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். தாவீது என்ற பெயர் "பிரியமானவன்" என்று அர்த்தமுடையது. இது விசேஷித்த விதமாக நமது கர்த்தரும் இரட்சகருமானவரை குறிக்கிறது. யேகோவா தேவனால் "இவர் என் நேச குமாரன்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறார். அதோடுகூட அவரது சரீர அங்கங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவருக்கு பிரியமானவர்களாக இருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் ஒரு அங்கமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட இயலாது. தலையானவர் சொல்லுகிறதாவது: "பிதா தாமே உங்களை சிநேகிக்கிறார்." மேலும் அவர், அவர் நம்மை சிநேகிக்கிறது போல் நீங்களும் ஒருவரையோருவர் சிநேகிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார். தேவனுடைய இந்த அபிஷேகத்தைப் பெற்றவர்கள் தாவீதைப்போல பிரியமானவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறுவது பெரிதான காரியமல்ல. அன்பின் ஆவி அவர்களிடம் இருக்க வேண்டும். தேவனை சிநேகிக்கிறவர்களாக ஒருவரையொருவர் சிநேகிக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அவருடையவர்களாக இருக்க முடியாது.

விரைவில் ஆயிர வருட மகிமையில் உலகை ஆசீர்வதிப்பதற்காக தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுகிறவர்களை தேடுவதில் தாவீது ஒரு நிழலாக இருக்கிறான். தாவீது இந்த காரியத்தில்

மிகவும் அற்பமாய் எண்ணப்பட்டது போல, தேவனுடைய பரலோக ராஜ்யத்திற்கு தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு அபிஷேகம் பண்ணப்படுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். நமது கர்த்தராகிய இயேசு அவரது சகோதரர்களிடையே நன்மதிப்பற்றவராக இருந்தார். அவர்தான் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்கள் என்று கூறப்பட்டபோது, அவரது ஜனங்கள் தங்கள் முகத்தை மறைத்துக்

R3226 : page 223

கொண்டனர் - அலட்சியம் செய்தனர், வெறுத்தனர், எந்த மேன்மைக்கும், மகிமைக்கும் நம்பிக்கையற்றவராக “வறண்ட நிலத்திலிருந்து துளிர்க்கிற வேரைப்போல”எண்ணினர். அவரது சரீரமாகிய சபைக்கும் இது உண்மையாக இருந்தது. அவர்கள் மனிதரால் வெறுக்கப்பட்டனர், ஒதுக்கப்பட்டனர். இவர்களைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது; உலகத்தின் குப்பையைப் போலவும் எல்லாரும் துடைத்துப் போடுகிற அழுக்கைப் போலவும் எண்ணப்படுகிறோம்; நாங்கள் கிறிஸ்துவினிமித்தம் நாள் முழுதும் அறிவீனராக எண்ணப்படுகிறோம். 1 கொரி.4:13

மேலும் அவர் கூறுகிறதாவது; “தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களில் ஞானிகள் அநேகரில்லை, வல்லவர்கள் அநேகரில்லை, பிரபுக்கள் அநேகரில்லை; இந்த உலகத்தின் தரித்திரரை, விசுவாசத்தில் ஐசுவரிவான்களை ராஜ்யத்தின் சுதந்திரர்களாகவும் தெரிந்து கொண்டார்.” மனிதர்களில் மதிப்புக்குரியவர்களை ஒன்றுமில்லாமல் ஆக்குவதும், ஒன்றுமில்லாதவர்களை மதிப்பிற்குரியவர்களாக ஆக்குவதுமான இந்த தெய்வீக தெரிந்து கொள்ளுதலின் ஒழுங்கே சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் காணப்படுகிறது. நாமும் கூட சாமுயேலைப் போல சமூகத்திலும், அறிவிலும், குணத்திலும், படிப்பிலும் மேன்மையான நிலைமையில் உள்ள மனிதர்கள் உயர்வாக உள்ள இவர்களை தேவன் ஆனந்த தைலத்தினால் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு தகுதியுள்ளவர்களாக காணப்படுகிறவர்களை அடிக்கடி பார்த்திருக்கிறோம். மனிதர்களில் உயர்வாக உள்ள இவர்களை தேவன் ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணுவார் என்றும், தேவனுடைய ராஜ்யம் முதலானவைகளைக் குறித்த அறிவை வழங்குவார் என்றும் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் நாம் அப்படி எதிர்பார்ப்பது தவறு என்று காண்கிறோம். ஏனெனில் தேவன் வெளிப்படையான தோற்றத்தை பார்க்காமல் இருதயத்தை பார்க்கிறார் என்கிற புதிய பாடத்தை பெறுகிறோம். நாம் இருதயத்தை அறிய முடியவில்லை என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இந்த காரியங்களில் தெய்வீக தீர்மானத்தை முழு திருப்தியுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஏற்ற காலத்தில் தேவன் தற்கால சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துவார் என்பதை நம்புகிறோம். அப்பொழுது, இப்பொழுது தெரிந்து கொண்டதைக் காட்டிலும் தேவனுடைய தெரிந்து கொள்ளுதலின் அர்த்தத்தை முழுமையாக புரிந்து கொள்ளுவோம். அப்பொழுது தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களின் இருதயத்துக்கும், ராஜ்ய அழைப்புக்கு தகுதியில்லாதவர்களாக, ஆனால் வெளியரங்கமாக தாழ்மையாக இருப்பவர்களின் இருதயத்துக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை நாம் காண முடியும். இடைப்பட்ட காலத்தில் சாதாரணமாக நாம் காத்திருந்து அவரது தீர்மானத்தில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். நமது இரட்சகர் கூறுகிறதாவது : “பிதாவே! வானத்துக்கும் பூமிக்கும் ஆண்டவரே! இவைகளை நீர் ஞானிகளுக்கும் கல்வி: மான்களுக்கும் மறைத்து, பாலகருக்கு வெளிப்படுத்தின படியால் உம்மை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்; ஆம், பிதாவே! இப்படிச் செய்வது உம்முடைய திருவுளத்துக்குப் பிரியமாயிருந்தது.”(லூக் 10:21)

தேவனுடைய முறைமைகளை போதிக்கப்பட்ட நாம் “கேட்கிறதற்கு காதுள்ளவர்களாகவும்” அவருடைய ஆவியினால் ஆபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களாகவும் காணப்படுகிற படிக்காதவர்களை, அற்பமானவர்களை இழிவுபடுத்தக்கூடாது, அவர்கள் தேவனிடத்தில் பரிசுத்தத்தையும் நேர்மையையும், காண்பிக்கிறார்கள், நமக்கு கிடைத்த சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு சத்தியத்தை எல்லாருக்கும் கூறும்போது, தேவனுடைய சலுகை வெளிப்படுத்தப்பட்டவர்களோடு நாம் களி கூரவேண்டும்; அவர்களது பூமிக்குரிய சூழ்நிலைகள் பற்றி கண்டுக்கொள்ளக்கூடாது. தேவன் தம்முடையவர்களை அறிவார். அப்படிப்பட்டவர்களை நமது கர்த்தரின் பிரதிநிதிகளாகவும் ஸ்தானாதிபதிகளாகவும் அங்கீகரித்து, கனப்படுத்தி, ஒத்துழைப்பு அளிக்க வேண்டும்.

தேவனுடைய பிள்ளைகள் அடங்கிய ஒரு சபையை நாம் கவனிக்கும் போது, சிலர் மனதை கவருகிற தோற்றம் இல்லாதவர்களாகவும், சிலர் நன்கு படிக்காதவர்களாகவும், நாகரீகம் இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தேவனுடைய அபிஷேகத்தின் அடையாளத்தைப்

R3227 : page 223

பெற்று இருக்கிறார்கள்; சத்தியத்தின் ஒளி அவர்கள் முகத்தில் பிரகாசிக்கிறது; சத்தியத்தின் நம்பிக்கை அவர்களுக்கு எழுச்சியூட்டுகிறது; அவர்களது வாழ்க்கை இருளின் ராஜ்யத்திலிருந்து தேவனுடைய குமாரனுடைய ராஜ்யத்திற்கு ஒரு மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது.கர்த்தர் நம்மை தமது மணவாட்டியை தேட அனுப்பும்போது, அவரால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சம்பத்துகளான சிலரை நாம் அறியாமல் கடந்து சென்று, வேறு சிலரை கூட்டிச்சேர்க்கும் போது அவர்களை அவர் தகுதியற்றவர்கள் என்று ஒதுக்குகிறார். நாம் இப்படி அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு. அதற்கு காரணம் நம்மால் இருதயத்தை அறிய முடிவதில்லை. இந்த எண்ணம் நம்மை எல்லாரிடமும் தாழ்மையுள்ளவர்களாகவும் நற்குணமுள்ளவர்களாகவும், சாதுவானவர்களாகவும் ஆக்க வேண்டும். தாவீதை அபிஷேகம் பண்ணுவதில் சாமுயேல் தேவனை நோக்கி பார்த்தது போல, நாமும் அவருடைய ஊழியர்களாக, நமது ஊழியத்தில் அவரை நோக்கி பார்க்கும் மனப்பாங்கு உள்ளவர்களாகவும் அவர் மீது நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அவர்கள் பந்தியிருக்க உட்காரப்போகும் போது, “அவன் இங்கே வருமட்டும் நான் பந்தியிருக்கமாட்டேன்” என்று சாமுயேல் கூறினார். பலியிட்ட பிறகு பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்டவர்களும் பலியில் கலந்து கொண்டவர்களும் அந்த விருந்தில் கலந்து கொள்வது ஒரு வழக்கமாக இருந்தது. இப்படியாக அந்த மாமிசத்தை புசித்து தேவனுடன் விருந்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டும். தாவீது தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுகிறவனாக இருந்தபடியால், தாவீது வரும்வரை அந்த விருந்து ஆரம்பிக்கப்படக்கூடாது என்று சாமுயேல் முடிவு செய்தார். அநேகமாக இதில் கூட தெய்வீக திட்டத்தில் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தின் ஒரு குறியீட்டை நாம் பார்க்கமுடிகிறது. அகில உலக மனுமக்களுக்காகவும் ஒரு கொழுமையானவைகளின் விருந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நீதிமானாக்கப்பட்டு, பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்ட பலிகள் கொல்லப்படும் வரை, இதைக் காட்டிலும், முதன்முதலாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் வந்து அபிஷேகத்தை பெறும் வரை இந்த விருந்து ஆரம்பிக்கப்பட முடியாது. சபையின் தலையானவரான நமது கர்த்தரிடத்தில் அபிஷேகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, சுவிசேஷ யுகமுழுவதும் சபையாகிய அவரது சரீர அங்கங்கள் அனைவர் மேலும் வழிகிறது. பலி கொல்லப்படுகிறது, நாம் கிறிஸ்துவின் அங்கமாக இருந்து அந்த பலியில் பங்கு பெறுகிறோம். சீக்கிரத்தில் இந்த காரியங்கள் எல்லாம் நிறைவேறும். அப்பொழுது கொழுமையான பதார்த்தங்களின் விருந்து விரிவுப்படுத்தப்படும். அந்த உண்மையான விருந்தில் தலையும் சரீரமும் சேர்ந்த அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவரே பிரதானமானவராக இருப்பார்.

தாவீதின் அபிஷேகத்தில் தேவனுடைய ஆசீர்வாதமும் வல்லமையும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் உடன் சென்றது. இதை நாம் புரிந்து கொள்ள இயலாது. ஏனெனில் பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து சபையாகிய நம்மிடம் இருக்கிற பரிசுத்த ஆவியின் வெளிப்பாடுகள் அந்த காலத்தில் இல்லை. இது குறித்து அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “இயேசு இன்னும் மகிமைப்படாதிருந்தபடியால் பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை. (யோவான் 7:39) தாவீது அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட உத்தியோகத்திற்கு அவரை தகுதிப்படுத்தி தயார்படுத்துவதற்கு எந்தவிதமாகவோ தேவனுடைய ஆசீர்வாதமும் வல்லமையும் அவன் கூட இருந்தது. சபை, கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டதிலிருந்து வருகிற அபிஷேகத்திற்கு இதை ஒரு நிழலாக நாம் கவனிக்கக் கூடாதா? அபிஷேகம் வெளிப்படையானது அல்ல. நம்முடைய இம்மைக்குரிய ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது அல்ல. ஒரு புது சிருஷ்டியாக நாம் அபிஷேகம் பண்ணப் பட்டிருக்கிறோம்; புது சிருஷ்டியாக நாம் கிருபையிலும், அறிவிலும் அன்பிலும் வளருகிறோம்; புது சிருஷ்டியாக விரைவில் நாம் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பூரணமடைந்து, நமது கர்த்தரும் ஆண்டவருமானவருடன் சிங்காசனத்திற்கு வருவோம்.